

รหัสบทความ PO66163

พัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของเด็กปฐมวัย

Develop social behaviors of early childhood children by using local play activities of early childhood children

บทคัดย่อ

ข้อสังเกต วัตถุประสงค์ 2 ข้อนี้ ได้ผลการวิจัยที่ไม่แตกต่างกัน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคม ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน ของกลุ่มตัวอย่างคือ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาล 2 ศรีบุญเรือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดประสบการณ์การเล่นพื้นบ้าน จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ปรากฏยังไม่สามารถตอบวัตถุประสงค์ข้อ 2 ได้ ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ โดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยที่รายงานมีเฉพาะผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คำสำคัญ: เด็กปฐมวัย พฤติกรรมทางสังคม การเล่นพื้นบ้าน

บทคัดย่อควรสรุปให้ได้เป็น 1 ย่อหน้า

Abstract

This research aims to 1) To develop social behaviors of early childhood children before and after being organized with folk play activities. 2) to compare social behavior before and after organizing folk play activities of the sample is preschool children in Kindergarten 3 The second semester of the academic year 2022, Municipal School 2, Sriboonruang, Muang District, Loei Province, totaling 23 students. The research tools consisted of 1) 8 local play experience plans 2) Early childhood social behavior test Data was analyzed using percentages. Mean and Standard Deviation

The results showed that the social behavior of preschool children after the experience was higher than before the experience. by using folk play activities Statistically significant at the .05 level.

Keywords: Early childhood Social behavior Folk Plays

¹ วชิราภรณ์ เพชรศรี หลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ตำแหน่งนักศึกษา หน่วยงานสังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดเลย

ความเป็นมาของปัญหา ย่อหน้า

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาปฐมวัยว่าเป็นการจัดการศึกษาที่ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สติปัญญาคุณธรรม จริยธรรมที่สามารถให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยกำหนดหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งให้นักเรียนมีความสามารถที่จะเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดรวมทั้งกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 3) ดังนั้นการศึกษาปฐมวัยจึงเป็นรากฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาบุคคล และตลอดจนการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นการปูพื้นฐานชีวิตให้แก่เด็กทั้งทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาเพื่อที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญของการพัฒนาทางด้านสังคม ดังจะเห็นได้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 โดยกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กอายุ 3-6 ปี คืออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม(กระทรวงศึกษาธิการ. 2561 : 17) ซึ่งตรงกับทฤษฎีพัฒนาการทางสังคมของอีริกสัน (Erikson) สังคมของเด็กอายุระหว่าง 3-6 ปี เด็กจะพยายามสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง สามารถแสดงความรู้สึกและพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมต่างๆ ได้ เด็กสามารถร่วมมือและเป็นผู้นำ-ผู้ตามที่ดีได้ ส่งผลให้เกิดความคิดและจินตนาการและพัฒนาทักษะทางสังคมเพิ่มขึ้นไปด้วย เด็กในวัย 3-6 ปี เป็นวัยที่เรียนรู้เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น และจากสิ่งรอบตัวเด็กวัยนี้จึงชอบเล่นเป็นกลุ่มมากกว่าเล่นคนเดียว ต้องการตัวแบบด้านสังคมและจริยธรรม เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมเพราะเด็กเริ่มมีการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น เลือกเพื่อนของตนเองได้ช่วยเหลือผู้อื่นได้ รู้จักการให้และการรับ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้เด็กมีพัฒนาการสามารถปรับตัวกับสังคม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

อย่างมีความสุขในอนาคต (สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. 2557 : 92) ดังนั้นพฤติกรรมทางสังคมจึงเป็นพฤติกรรมด้านบวกที่ส่งเสริมการกระทำกิจกรรมต่างๆ ในสังคมของเด็กทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีจะช่วยให้เด็กเป็นที่รักของเพื่อนๆ และผู้อื่นเกิดความเชื่อมั่นในตนเองสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งพฤติกรรมทางสังคมอาจเป็นลักษณะของการแสดงออกต่อผู้อื่นด้วยการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในการทำงาน การแบ่งปันสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเหล่านี้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นลำดับการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก

กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในการที่จะส่งเสริม หล่อหลอม ปรับเปลี่ยน ปรับปรุงพฤติกรรมด้านสังคมในทางที่ดีให้เกิดขึ้นกับเด็ก เพราะขณะที่เด็กได้เล่นนั้น เด็กได้รู้จักการปรับตัวเข้าหาเพื่อนรู้จักการเจรจาสนทนาคบหาสมาคมกับกลุ่มอื่น ดังนั้น ถ้าเราเข้าใจความสำคัญเข้าใจธรรมชาติของการเล่นของเด็ก และเปิดโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์การเล่นในสิ่งที่พอใจ และหาวิธีการส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้พัฒนาการทางด้านสังคมได้อย่างเหมาะสม ย่อมจะทำให้เด็กมีประสบการณ์ในการที่จะปรับตัวเข้ากับสังคม และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

จากการศึกษาที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยการสังเกตพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยในห้องเรียนชั้นอนุบาล 3 จำนวน 23 คน พบปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ควรพัฒนาดังต่อไปนี้ด้านความตั้งใจด้านผู้นำ-ผู้ตามที่ดี ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงเลือกพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ควรพัฒนามา 2 ด้านคือ ด้านผู้นำ-ผู้ตามที่ดี ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยนำการเล่นพื้นบ้านของไทยมาจัดเป็นกิจกรรมในรูปแบบกิจกรรมกลางแจ้ง โดยมีครูคอยเป็นผู้ดูแลเอาใจใส่และรักษาความปลอดภัยกระตุ้นและชี้แนะให้แรงเสริม เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมให้กับเด็กโดยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติผ่านกิจกรรมการเล่นของเด็กไทย กิจกรรมการเล่นที่มีอยู่ตามท้องถิ่นที่เน้นการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม มีทั้งที่ใช้อุปกรณ์และไม่ใช้อุปกรณ์

จากปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ควรส่งเสริมทั้ง 2 ด้านดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและมีความสนใจที่จะนำกิจกรรมการเล่นของไทยมาใช้ในการจัดประสบการณ์ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนเทศบาล 2 ศรีบุญเรือง ได้แก่ พฤติกรรมทางสังคม 2 ด้าน ด้านการเป็นผู้นำ-ผู้ตามที่ดี ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อเป็นการปูพื้นฐานและเสริมสร้างพฤติกรรมทางสังคมให้แก่เด็กปฐมวัย ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เพื่อจะเป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเล่นของไทยเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยให้เกิดขึ้นในเด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และยังใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในชั้นสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

1.1 การวิจัยเชิงทดลอง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1-3 โรงเรียนเทศบาล

2 ศรีบุญเรือง อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำนวน 61 คน

ในบทความนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง

2.2 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 5-6 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3

โรงเรียนเทศบาล 2 ศรีบุญเรือง อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำนวน 23 คน โดยเลือกวิธีการแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ควรอธิบายลักษณะของเครื่องมือให้ชัดเจน พร้อมทั้งอธิบายวิธีการสร้างและการหาคุณภาพ

3.1 แผนการจัดประสบการณ์ จำนวน 8 แผน

ของเครื่องมือเพื่อให้ผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือ

3.2 แบบทดสอบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงทดลอง โดยศึกษากับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กปฐมวัยชาย - หญิง อายุระหว่าง 5 - 6 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนเทศบาล 2 ศรีบุญเรือง ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัด

เลย จำนวน 23 คน ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 40 นาทีและการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 1 ชั่วโมง มีรายละเอียดในการศึกษา ดังนี้

4.1 ผู้ศึกษานำแบบทดสอบพัฒนาการทางด้านสังคมของเด็กอายุ 5 - 6 ปี ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-Test) กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อวัดพฤติกรรมทางสังคมและเก็บคะแนนในการประเมินแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

4.2 ผู้ศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมโดยการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน

4.3 ผู้ศึกษาทำการทดสอบหลังเรียน (Post-Test) เมื่อสิ้นสุดการทดลองตามกิจกรรมการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ให้เด็กๆ ทำแบบทดสอบพัฒนาการทางด้านสังคมของเด็กอายุ 5 - 6 ปี ฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

4.4 ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลไปวิเคราะห์ สรุปและรายงานผลตามจุดประสงค์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้จำแนกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ดังนี้

5.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 วิเคราะห์ เปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ โดยการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน โดยใช้สถิติ (T-Test (Dependent Sample) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05
t-test for dependent

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผู้วิจัยได้นำข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดข้อมูล ดังนี้ **ข้อสังเกต หัวข้อย่อนี้รายงานผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อใด**

ตารางที่ 1.1 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่เป็นตัวอย่างที่ศึกษา

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	10	43.4
2. หญิง	13	56.5
รวม	23	100

จากตารางที่ 1.1 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่เป็นตัวอย่างที่ศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศ ชาย คิดเป็นร้อยละ 43.4 จากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.5 จากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ของเด็กปฐมวัย โดยการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลผลพฤติกรรมทางสังคมก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ของเด็กปฐมวัย โดยการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลตาม วัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 เพื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน ผลปรากฏดังนี้

ขาดการรายงานผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1

ตารางที่ 2.1 ตารางเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน

การทดสอบ(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	N	\bar{X}	\bar{d}	S.D.	t
ก่อนเรียน	23	6.9	9.74	1.16	23.84*
หลังเรียน	23	16.7		1.58	

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2.1 พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นพื้นบ้านเพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดประสบการณ์ 12.23 มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์ 18.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการจัดประสบการณ์ที่ 1.30 และหลังการจัดประสบการณ์ที่ 2.05 เมื่อทดสอบค่าสถิติ t พบว่าก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 **ควรระบุด้วยว่า แตกต่างกันอย่างไร**

อภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย หลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ **ทั้งนี้เนื่องจาก** กิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนสนใจ และมีความกระตือรือร้นในกิจกรรมมากยิ่งขึ้น **อีกทั้งจากการจัดประสบการณ์ที่ยึดเด็กเป็นสำคัญใช้วิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้เด็กเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น และแผนการจัดประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนกระบวนการสร้างอย่างมีระบบ และวิธีการที่เหมาะสมกับการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยเฉพาะ โดยเริ่มตั้งแต่การเลือกและเรียบเรียงเนื้อหาสาระ การศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของกระทรวงศึกษาธิการ และคู่มือการจัดประสบการณ์ของกระทรวงมหาดไทยของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย แล้วนำแผนการจัดประสบการณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีประสบการณ์ เพื่อผ่านกระบวนการตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไขให้เกิดความสมบูรณ์และมีความเหมาะสม ซึ่งทำให้ได้แผนการจัดประสบการณ์ที่มีคุณภาพเมื่อเด็กปฐมวัยได้เรียนรู้และรับประสบการณ์โดยตรง ได้เล่นโดยอิสระ และกิจกรรมก็มีความน่าสนใจ โดยมีกิจกรรมที่หลากหลาย แตกต่างกัน เด็กมีความสนใจในสิ่งที่แปลกใหม่ และสามารถสัมผัสได้ครบทุกมิติ ทั้งร่างกาย ความคิด ทำให้สามารถเข้าใจและรู้ตามสิ่งที่ครูผู้สอนได้บอก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พูนทรัพย์ โพธิ์สุข (2546 : 21) กล่าวว่าชุดกิจกรรมเป็นสื่อการเรียนรู้การสอน และเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาช่วยให้ผู้เรียน เรียนได้ด้วยตนเองทำให้เกิดทักษะในการ**

แสวงหาความรู้และเกิดพฤติกรรมตามเป้าหมายของการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งนภา จำปาเทศ (2560 : 64) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การจัดกิจกรรมเกมการเล่นพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะทางสังคมด้านการช่วยเหลือของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีทักษะทางสังคมด้านการช่วยเหลือสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยโดยการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน ปรากฏผลดังนี้

1. พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์โดยการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ แสดงว่าพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยเพิ่มขึ้นจากการทดลอง

2. ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยโดยการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน ส่งผลให้พฤติกรรมทางสังคม ด้านการเป็นผู้นำ-ผู้ตามที่ดี และด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดประสบการณ์ 12.23 มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์ 18.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการจัดประสบการณ์ที่ 1.30 และหลังการจัดประสบการณ์ที่ 2.05 แสดงว่าการจัดประสบการณ์โดยการใช้การเล่นไทยสามารถส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมได้ดีขึ้น

ควรสรุปให้ทราบถึงข้อค้นพบใหม่ๆ จากการวิจัยครั้งนี้เพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมควรเน้นเด็กในทุกระดับชั้นการจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วม ผู้เรียนสามารถกำหนดแสดงความคิดเห็นและแสดงศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ ครูต้องใช้เวลากับเด็กเนื่องจากเด็กต้องปรับตัวให้เข้ากับรูปแบบวิธีการเล่น ซึ่งครูต้องอดทนในการบอกล้ำพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมและคอยให้กำลังใจเด็กขณะที่ทำกิจกรรมเพื่อเด็กจะได้มีพฤติกรรมทางสังคมเพิ่มขึ้น

2. ควรมีการสังเกตเด็กตลอดช่วงระยะเวลาในการทดลอง เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมออกมาจะได้ทำการบันทึกทันที และควรเปิดโอกาสให้เด็กมีการสับเปลี่ยนกลุ่มได้ทุกสัปดาห์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป **ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งถัดไป ของแต่ละข้อควรให้เหตุผลด้วยว่า**

เพราะเหตุใดจึงเสนอแนะดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน ควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะเด็กในด้านอื่นๆ ด้วย เช่น การใช้ภาษา เพราะในการเล่นพื้นบ้านบางกิจกรรมจะมีคำคล้องจองให้เด็กได้ฝึกพูด

2. ควรมีการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมให้เด็กนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ หรือเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม

สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กรมพลศึกษา. (2557). การเล่นพื้นบ้านไทย. กรุงเทพฯ : เอสออฟเซ็ทกราฟฟิคดีไซน์.

ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2551). เอกสารประกอบการสอนศิลปะ การแสดงและการเล่นพื้นบ้านของไทย.

กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

รุ่งนภา จำปาเทศ. (2560). การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การจัดกิจกรรมเกมการเล่นพื้นบ้าน เพื่อ

ส่งเสริมทักษะทางสังคมด้านการช่วยเหลือของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2. วิทยานิพนธ์. กศ.ม.

(หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2554). การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา

วีรณา ปะกิลากัง. (2558). การจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสานเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย

มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยสารคาม.

อมรา กล้าเจริญ. (2553). เพลงและการเล่นพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.